

Φίλες και φίλοι, συναγωνιστές συναγωνίστριες,

Με τη σημερινή μας πρωτοβουλία επιλέξαμε να τιμήσουμε από κοινού ο Σύλλογος Δημοκρατικών Γυναικών και τα σωματεία των συνταξιούχων ΙΚΑ - ΟΑΕΕ της Καισαριανής, την 8^η Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας την ημέρα σύμβολο αγώνα και διεκδίκησης για τις γυναίκες όλου του κόσμου. Η 8^η Μάρτη είναι ημέρα αφιερωμένη στους αγώνες των γυναικών για τα δικαιώματά τους στην εργασία, για την ισότιμη θέση τους στην κοινωνία. Σήμερα, 114 χρόνια από την καθιέρωση της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας, τιμάμε τους αγώνες των εργατριών των προηγούμενων αιώνων, αλλά και συνολικά των γυναικών της εργατικής τάξης ως και σήμερα. Το μήνυμα της 8ης Μάρτη παραμένει ζωντανό και επίκαιρο, γιατί η ανισοτιμία και η καταπίεση ζουν και βασιλεύουν για τις γυναίκες του μόχθου.

Σήμερα, κάθε γυναίκα εργαζόμενη, άνεργη, συνταξιούχος, φοιτήτρια, νεότερη ή ηλικιωμένη, βιώνει τη βαρβαρότητα αυτού του συστήματος, έρχεται καθημερινά αντιμέτωπη με τα πολλαπλά πρόσωπα της βίας που αυτό αναπαράγει, σε κάθε πτυχή της ζωής της:

- Βλέπει τον μισθό ή τη σύνταξη να μη φτάνει ούτε μέχρι τα μέσα του μήνα για να τα βγάλει πέρα, με την ακρίβεια να τσακίζει κόκαλα. Βιώνει την εργοδοτική εκμετάλλευση δουλεύοντας με εξαντλητικά ωράρια-λάστιχο για ψίχουλα, με τσακισμένα δικαιώματα.
- Πέφτουν πάνω της οι ευθύνες για την φροντίδα των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ΑΜΕΑ, του σπιτιού.
- Βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη για να έχει πρόσβαση στην υγεία, για να μορφωθούν να σπουδάσουν τα παιδιά της.
- Αισθάνεται ανασφάλεια να σταθεί στα πόδια της, να δημιουργήσει οικογένεια, βλέποντας τη μητρότητα ως «απαγορευμένο καρπό», που πρέπει να χρυσοπληρώσει,
- Μπορεί να έρθει αντιμέτωπη με φαινόμενα ενδοοικογενειακής ή σεξουαλικής βίας, που θα αναπτύσσονται όσο υπάρχει οικονομικός ή κοινωνικός καταναγκασμός στις σχέσεις των δύο φύλων.
- Βλέπει το δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό ως πολυτέλεια, τον χρόνο να συμμετέχουν στη συλλογική δράση ως αδύνατο να υπάρξει.

Όλες αυτές οι πλευρές που συνθέτουν μια ζοφερή πραγματικότητα για τη ζωή των γυναικών, αλλά και συνολικά για τη λαϊκή οικογένεια, γνωρίζουμε ότι έχουν υπεύθυνο. Και είναι αυτό το σύστημα, αυτές οι πολιτικές, τωρινής και προηγούμενων κυβερνήσεων που αντιμετωπίζουν τις ζωές και τις ανάγκες εμάς και των οικογενειών μας, ως κόστος, για να εξασφαλίζονται τα κέρδη των λίγων. Είναι το σύστημα του αδυσώπητου ανταγωνισμού, που γεννά τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, την προσφυγιά.

Με αυτή την πιο βάνουση, την πιο βάρβαρη μορφή βίας, αυτή της φρίκης του πολέμου, βρίσκεται αντιμέτωπος εδώ και 75 χρόνια ο λαός και οι γυναίκες της Παλαιστίνης, που εδώ και σχεδόν πέντε μήνες τώρα, βλέπουμε να αιματοκυλείται ξανά από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Από την πρώτη στιγμή, μέσα από τη δράση των μαζικών μας φορέων, ταχθήκαμε στο πλευρό του δοκιμαζόμενου λαού της Παλαιστίνης, απαιτώντας να σταματήσει η σφαγή στη Γάζα και η ισραηλινή κατοχή. Μέσα από τη συλλογική δράση των φορέων στην πόλη μας, αλλά και από κοινού με το εργατικό κίνημα, εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας καταδικάζοντας το έγκλημα σε βάρος του παλαιστινιακού λαού.

Τιμώντας, λοιπόν, τη φετινή Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, δεν μπορούμε παρά να συνεχίσουμε να βροντοφωνάζουμε ότι ο αγώνας του λαού της Παλαιστίνης είναι δίκαιος, ότι κι από εδώ στεκόμαστε αλληλέγγυοι στις ηρωικές γυναίκες και τα παιδιά της που παλεύουν ενάντια στη βία και την τρομοκρατία της ισραηλινής κατοχής.

Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια μπροστά στη σφαγή που συνεχίζεται. Οι Παλαιστίνιοι αυτή τη στιγμή μετράνε πάνω από μια Καισαριανή νεκρούς. Χιλιάδες γυναίκες είναι πολιτικοί κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές. Οι σφαγές των αμάχων συνεχίζονται, όπως είδαμε και πριν λίγες μέρες, όπου πάνω από 100 άμαχοι σκοτώθηκαν από ισραηλινά πυρά ενώ περίμεναν επισιτιστική βοήθεια. Οι γυναίκες κι ο λαός της Παλαιστίνης βιώνουν τα τραγικά αποτελέσματα των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, των δρόμων μεταφοράς ενέργειας κι εμπορευμάτων, των σφαιρών επιρροής, όπως συμβαίνει και στην Ουκρανία, όπως συμβαίνει και σε χώρες της Αφρικής και της Ασίας.

- Είναι ανάγκη **να δυναμώσει ο αγώνας** ενάντια σ' αυτούς που γεννούν, τρέφουν και διαιωνίζουν αυτή τη βαρβαρότητα. Να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ - ΕΕ και των συμμάχων τους, που διαχρονικά οπλίζουν και στηρίζουν τα ισραηλινά εγκλήματα κατά των Παλαιστινίων.
- Είναι ανάγκη **να δυναμώσει ο αγώνας μας** ενάντια στην ολοένα και πιο βαθιά εμπλοκή της χώρας μας στα επικίνδυνα πολεμικά σχέδια στην περιοχή. Οι γυναίκες του μόχθου και ο ελληνικός λαός δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν από την εμπλοκή στα ΝΑΤΟϊκά σχέδια, από τη στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ, από τη μετατροπή της Ελλάδας σε μια απέραντη αμερικανοΝΑΤΟϊκή βάση. Οι μόνοι κερδισμένοι είναι μια χούφτα ελληνικοί επιχειρηματικοί όμιλοι, που επιδιώκουν να αναβαθμίζουν τα κέρδη και το ρόλο τους.

Συνεχίζουμε ανυποχώρητα στο πλευρό του λαού και των γυναικών της Παλαιστίνης και στον αγώνα μέχρι, να τερματιστεί η Ισραηλινή κατοχή, μέχρι να επιστρέφουν οι πρόσφυγες στα σπίτια τους, μέχρι να ελευθερωθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι από τις Ισραηλινές φυλακές μέχρι τη νίκη για Παλαιστίνη ανεξάρτητη στα όρια του 1967, με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ και το λαό κυρίαρχο στον τόπο του.

Η θηριωδία που εκτυλίσσεται στην Παλαιστίνη καθιστά αυτή την ταινία που θα παρακολουθήσουμε, **κάτι παραπάνω** από επίκαιρη. **Όπως αναφέρει η ίδια η Παλαιστίνια σκηνοθέτης της ταινίας «Απαιτεί** αυτό που συμβαίνει σήμερα στη Γάζα, [...] και το θέμα των παιδιών και των προσφύγων όπως επίσης και της νέας γενιάς που δεν ξεχνούν την Παλαιστίνη, είναι πολύ δυνατό. Παραμένουν σαν μέρος της συλλογικής μνήμης, της διατήρησης της μνήμης, και της καταγραφής της ιστορίας που δεν έχει γραφτεί».

Φίλες και φίλοι

Σήμερα, **οι τεράστιες δυνατότητες της επιστήμης και της τεχνολογίας μπορούν να εξασφαλίσουν τη γυναικεία ισοτιμία. Μπορούμε να έχουμε όλες και όλοι σταθερή εργασία, με μέτρα προστασίας της μητρότητας, με δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες Υγείας, Παιδείας, Πρόνοιας, με μισθούς και συντάξεις που θα καλύπτουν τις ανάγκες μας.**

Η **πραγματική ασπίδα προστασίας και διέξοδος είναι η συλλογική μας δράση** στα Σωματεία, στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, μέσα από τους συλλόγους γυναικών της **ΟΓΕ**. Με τη συλλογική μας οργάνωση μπορούμε να αντιπαλέψουμε την πολιτική που διαιωνίζει τη γυναικεία ανισοτιμία και λογαριάζει τις ζωές μας ως "κόστος" για το κράτος, με κριτήριο το κέρδος των επιχειρηματικών ομίλων. Στο έδαφος της συλλογικότητας και της αλληλεγγύης, μπορεί η γυναίκα να βρει το θάρρος, την τόλμη, την αντοχή να διεκδικήσει τη ζωή που της αξίζει, να παλέψει για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, πόλεμο.

Οι αγώνες των εργατριών των δύο περασμένων αιώνων, που σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στην εργοδοσία και το κράτος της, **μας δείχνουν και σήμερα τη μόνη διέξοδο** για τις γυναίκες του μόχθου: Το δρόμο του αγώνα και της διεκδίκησης για τη ζωή και το μέλλον που αξίζει σε εμάς και τα παιδιά μας. Έτσι τιμάμε την 8η Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας της εργατικής τάξης!

